

Ehecratides Colytensis, & Timon ipse concionis subscriptis suffragiis. Age hæc de cœta sunt: hæc fortiter tueamur. Cæterum magni fecerim, si hoc omnibus innotescat, quod opibus abundo: eos enim illud præfocaverit.

Sed quid illud? Eheu, quæ celeritas ista? undique concurrunt pulverulenti atque anheli, haud scio, unde aurum odorati. Utrum igitur hoc consenso colle saxis eos abigo, è sublimi dejaculans: an hac tantum in re legem violabimus ut semel cum illis congre diamur, ut contempti magis angantur? ita satius esse duco. Ideoque restemus quod illos excipiamus. Age prospiciam, primus eorum iste quis est? Nempe Gna thonides adulator, qui mihi nuper cœnam petenti, funem porrexit, quum apud me sæpen numero solida dolia vomuerit. Sed bene est quod ad me venit, nam primus omniū vapulabit.

Gna. Nonne dicebam fore, ut Dii Timonem bonum

'Εχεκρατίδης ισχλυτεύς, ἐπε φίστε τῇ συκλησίᾳ Τίμων ἀντός εἴεν, ταῦτα ήμῖν δεδόχθω καὶ αὐδεικῶς ἐμμένωμεν αὐτοῖς. Πλίνιος αὖτε πολλὸς αὐτοῖς εποιησάμενος αἴτιοι γνώμαι πως ταῦτα γνέσθαι, διότι υπερβλεπτῶν αγχίνη γὰρ αὖτε ἄγμα γένοιτο αὐτοῖς.

Καίτοι τί τοῦτο; Φεῦ οὐ ταχέες πανταχόθεν συνθέστηκεν μένοι, καὶ πνευστιῶντες, σόκοῖδα οὖθεν οσφρεχινόμενοι οὐ κευσίς. Πόπερον δὲ δηπότε τὸν πάγον τοῦτον αἰναῖς απελαύνω αὐτοὺς τοῖς λίθοις ἐξ υπερδεξιῶν αἰροσολιζόμενοι, ἢ πίγε τοσδέ τον πρᾶγματος μήσομεν, εἰσάπαξ αὐτοῖς ὁμιλήσαντες, ὡς πλέον ανιῶντο παρορώμενοι; τοῦτο οἶμαι καὶ αἱμεῖνον. οἷς δε χάρμεδα ἥδη αὐτοὺς πασάντες. Φέρε οὖδα, τίς οὐ περῶτος αὐτῶν στός ἐστι; Γναθωνίδης οὐκόλαξ, οὐ περῶλες ἐργανον αἰτίουντί μοι οὗτος τὸ βρέφον, πίθας οὐλας παρέμοι πολλάκις ἐμημεκώς. αὐτὸν εὑρε ἐποίησεν αὐτοίμενοι, οἰμώξεται γὰρ περ τῶν αὐλῶν.

Γνα. Οὐκ ἔγω ἔλεγον, ὡς σόκοι αἱμελήσαστε Τίμονος γένοιτο

viximus